

ΙΠΠΟΤΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, ΠΑΤΡΟΣ

Η ΔΥΟ ΑΡΤΕΜΙΔΕΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

«...έλευνη κατόπισται κα' οί πεινασμένοι κάτοικοί του είχαν αρχίσει να δείχνουν διαθέσεις να παραδοθούν. Κι' αν το Σαιν-Κεντέν υποκύψει, έπειτ' από όχτώ ημέρες οί Ισπανοί θα βρίσκονται στο Παρίσι. Πάντως, Μεγαλειότατε, θα γράψω άμέσως στον άδελφό μου κα' είμαι βέβαιος πως αυτός θα κρίνει ό,τι είναι ανθρώπινος δυνατών για να σώσει την πατρίδα.

Καί ό καρδινάλιος, χαριετώντας τον Έρρίκο Β' καί την Άρτέμιδα πού Πουκαπέ, άποσύρθηκε από διπλανό γραφείο για να γράψει την επιστολή πού του ζητούσε ό βασιλεύς.

Έντομαξαξί, ό Γαβριήλ πού σπεκούταν παράμερα, είχε παραμείνει άπαρατήρητος. Η νεανική καί γενναία καρδιά του είχε συρρανηθεί, μαθαίνοντας πούν τρομερό κίνδυνο διέτρεφε ή Γαλλία. Μεταξί των άλλων, είχε άκούσει προηγουμένως, ότι ό Μονμορανσύ, ό πιο σκληρός έχθρός του, ό όποιος διαήθηνε τά γαλλικά στρατεύματα στη μάχη πού το Σαιν-Κεντέν, είχε νικηθεί, είχε τραυματιστεί κα' είχε συλληφθεί αιχμάλωτος. Μά πού ξεχνούσε τώρα αυτό καί στο πρόσωπο του Μονμορανσύ έβλεπε μόνο τον άρροστράτηγο των γαλλικών στρατευμάτων.

Έξαρνα, από τό μέρος, ότου σπεκούταν, είδε τό βασιλέα να σομαίεται σε μία πολυθρόνα καί να φωνάζη, χώνοντας τό κεφάλι του στή χείρα του.

— Στο Σαιν-Κεντέν κρίνεται τώρα ή τύχη της Γαλλίας!... Ό Σαιν-Κεντέν, ώραία μου πόλις, αν μπορούσες ν' άντισταθής όχτώ ή μέρες ακόμα, ό δούξ ντε Γράξ θα πρόφτανε να σε σώσει. Ένώ αν πέσεις, ό έχθρός θα βαδίσει κατ' άπό Παρισού καί τότε τά πάντα είναι χαμένα. "Ω! θα έδινα τά πάντα σ' αυτόν πού θα μπορούσε να σε σώσει ν' άντισταθής όχτώ ή μέρες ακόμα...

— Μεγαλειότατε, τό Σαιν-Κεντέν θ' άντισταθί περισσότερο από όχτώ ή μέρες! φώναζε τότε ό Γαβριήλ, προχωρώντας προς τό μέρος του Έρρίκου Β'.

— Ό κύριος ντ' Έξμές! φώναξαν συγχρόνως ό Γαβριήλ καί ή Άρτεμις πού Πουκαπέ, ό πρώτος με έκλήριξε κα' ή δεύτερη με περιφρόνησε.

— Πως βρεθήκατε εδώ, κύριε; ρώτησε κατόπιν με ύφος ασήτοχό ό βασιλεύς.

— Μπήκα μαζί με την αυτού πανιρότητα, τον καρδινάλιο της Λωρραίνης, άποσύρθηκε ό Γαβριήλ.

— "Α! Έκανε ό Έρρίκος Β', μαλακώνοντας τον τόνο της φωνής του. Τι είπατε λοιπόν, κύριε ντ' Έξμές; "Ότι τό Σαιν-Κεντέν μπορεί ν' άντισταθί;

— Τό είπα καί τό ελπιολαμβάνω, Μεγαλειότατε. Καί σεις είπατε, ότι θα δίνετε τά πάντα σ' αυτόν πού θα κατόρθωνε να τό σώσει...

— Μάλιστα, κύριε ντ' Έξμές.

— Έ λοιπόν, Μεγαλειότατε, είλε ό Γαβριήλ με τόνο σταθερό, ό άνθρωπος αυτός δεν σας ζητάει ούτε τίτλους, ούτε χροιάφι.

— Καί πού βρίσκεται ό άνθρωπος αυτός; ρώτησε ζωηρά ό βασιλεύς.

— Μπροστά σας, Μεγαλειότατε. Είμαι εγώ, ό άπλός λοχαγός

της φρουράς σας. Μά νοιώθω μέσα στην ψυχή μου καί στή μπράτσα μου μία δύναμη υπεράνθρωπη, ή όποία θα σας άποδείξει, ότι δεν σας λέω κανηρολογίες, αναλαμβάνοντας να σώσει την πατρίδα μου καί τον πατέρα μου.

— Τόν πατέρα σας, κύριε ντ' Έξμές; Έκανε ό βασιλεύς ξαφνιασμένος.

— Δεν ονομάζομαι ντ' Έξμές, Μεγαλειότατε! φώναξε ό Γαβριήλ. Είμαι ό Γαβριήλ ντε Μοντρομερού, γιός πού κόμητος Ίακώβου ντε Μοντρομερού, τον όποιο άσφαλώς θα θυμάστε, Μεγαλειότατε.

— Ό γιός πού κόμητος ντε Μοντρομερού! φώναξε ό βασιλεύς, ό όποιος είχε γίνει κατάχλιμος καί σπρώχθηκε άπ' την έδρα του.

Συγχρόνως ή Άρτεμις πού Πουκαπέ μαζεύνθηκε στην πολυθρόνα της, κώνοντας μία κλίση τρώμου.

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε, άπάντησε γαλήνια ό Γαβριήλ. Είμαι ό υποκόμης ντε Μοντρομερού, ό όποιος εις ανάλλαγμα της υπηρεσίας πού θα σας προσφέρει, παρατείνοντας επί όχτώ ή μέρες ακόμα την άμυνα του Σαιν-Κεντέν, σας ζητάει μόνο την έλευθερία του πατέρα πού.

— Ό πατέρας σας, κύριε! είπε ό βασιλεύς. Ό πατέρας σας πέθανε, έξαφανίστηκε, δεν ξέρω κα' εγώ τί άτόγινε... Άγνωσ πού βρίσκατε ό πατέρας σας...

— Εγώ όμως, Μεγαλειότατε, τό ξέρω, άπάντησε ό Γαβριήλ. Ό πατέρας μου είναι φιλιασμένος πού δεκαοχτώ χρόνια πριν από Σατελέ, περιμένοντας τον θάνατο άπ' τό Θεό ή τον όστρο από τον βασιλέα. Ό πατέρας μου βρίσκατε στη Ξωί, είμαι βέβαιος γι' αυτό. "Όσο για τό έγκλημά του, τό άγνωσ.

— Τό άγνωστε; Έκανε ό βασιλεύς, σκευθρωπός καί κατσουφιάζοντας.

— Τό άγνωσ, Μεγαλειότατε... Φαίνεται όμως, ότι τό σφάλμα πού ήταν σοβαρό, για να καταδικαστή σε μία τόσο μακροχρόνια φυλάσει. Μά δεν θα είχε καί άσυγχώρητο, άφου δεν καταδικάστηκε σε θάνατο. Μέσα σε δεκαοχτώ χρόνια, όλα τά ανθρώπινα πάθη, όσο μεγάλα κα' αν είναι, σβήνουν. Ό πατέρας μου, ό όποιος μπήκε νέος στη φυλάσει, θα βγή, αν του δώσετε χείρα, γέρας άπ' αυτή. "Όσο ένοχος κα' αν ήταν, δεν νομίζετε, ότι τιμωρήθηκε πειά άρεστά; Κι' αν κατ' άτύχη, ή τιμωρία του ήταν πολύ άσπρη, είναι άδικαίως πειά να εκδικηθεί. Δόστε, Μεγαλειότατε, την έλευθερία σ' ένα φτωχό φιλιασμένο, πού είναι πειά χωρίς σημασία. Καί θυμηθήτε, Μεγαλειότατε, σαν χριστιανός βασιλεύς πού είστε ότι τό Εύαγγέλιο λέει: «Συγχώριτε τους έχθρούς υμών!»

Τά τελευταία λόγια προσφέρθηκαν με τέτοιο τόνο, ώστε ό βασιλεύς καί ή Άρτεμις καταλάβαν τη σημασία τους κα' αλληλοκιντήχτησαν με τρώμο.

Μά ό Γαβριήλ, ό όποιος δεν ήθελε να τους θίξει στο τρωτό τους σημείο, παρά μόνο να τους δώσει να καταλάβουν, ότι ήξερε τά πάντα, έπρόσθεσε άμέσως:

— Έχετε υπ' όψει σας, Μεγαλειότατε, ότι σας μιλάω σαν ένος

καταδικασμένοσ υπηκόουσ σας. Δεν έχω καί να σας πώ: «Ό πατέρας μου δεν δικάστηκε, ό πατέρας μου καταδικάστηκε κρυφά κα' άνοητολόγητος κα' ότι δεν καταδικάστηκε για έγκλημα, αλλά για λόγους προσωπικής εκδικήσεως κα' ότι εγώ, ό γιός του, θα προσβάλω ένόπιον των ευγενών της Γαλλίας την καταδίκεψη του καί θα καταγγείλω στο λαό της Γαλλίας την άδικία πού έγινε σ' έναν ευγενή».

Ό Έρρίκος Β' έκανε μία κίνηση, πού φανέρωνε άνοσημονηρία, μά ό Γαβριήλ έξακολούθησε:

— Δεν έχω καί να σας τά πώ δι' αυτά, Μεγαλειότατε, γιατί σέβομαι τά μυστικά ένός παρελθόντος, πού βρίσκατε πειά πολύ μακριά από μάζ. Έχω καί μόνο να σας παρακαλέσω να μού επιτρέψετε να έξαγορεύω με μία ηρωική πράξι τό ύπόλοιπο της πωής του πατέρα μου. Σας προσφέρω ως λύτρα τη σωτηρία του Σαιν-Κεντέν ή αν τό Σαιν-Κεντέν έχει κυριευτεί πειά, την άνάσκτηση από τους Ισπανούς ή τους Άγγλους μάζ άλλης πόλις. Αυτό μού φαίνεται πως αξίζει πολύ περισσότερο από την έλευθερία ένός γέρον.

— Μία λέξι ακόμα, είπε ή Άρτεμις, καρφώνοντας στον Γαβριήλ τό διαπεραστικό της βλέμμα.

"Ε, λοιπόν, θά τό κάνω αυτό, Μεγαλειότατε, καί πολλά άλλα ακόμα, γιατί ή αίτία πού δούλεψε τό χέρι μου είνε αγνή καί άγία, ή θέλησίς μου μεγάλη καί δυνατή καί νουόθη πώς κ' ό Θεός θά βρούκεται μέ τό μέρος μου.

"Η Άρτεμις τού Πουκατέ δέν μπόρεσε νά συγκρατήσει ένα χαμόγελο δυστυχίας μπρός στην ήρωική έμπιστοσύνη πού είχε αυτός ό νέος στον έαυτό του καί την όποια έξέλιξη δέν μπορούσε νά καταλάβη.

— Καταλαβαίνω τό χαμόγελό σας, κυρία, είτε ό Γαβριήλ, φίλοντάς της ένα μελαγχολικό βλέμμα. "Έχετε τή γνώμη, ότι θά ή ποικίλο σ' αυτή τή μεγάλη δοξαμασία. Δέν είν' έτσι; Θεέ μου! κ' αυτό είνε πιθανόν. Πιθανόν τά προαισθήματά μου νά μ' άπατούν. Μά τί σημασία θά έχη ό θάνατός μου; Ναι, Μεγαλειότατε, ναι, κυρία, άν οι 'Ισπανοί κατορθώσουν καί μπουν στό Σαίν—Κεντίν πρό της όγδόης ήμέρας, θά σκοτωθώ έπάνω στις έπάλξεις τής πόλεως πού δέν μπόρεσα νά ήπυροποιήσω. 'Ο Θεός, έσεις κ' ό πατέρας μου δέν μπορεί νά ζητήσει περισσότερα από μένα. Τότε ό πατέρας μου θά πεθάνη στή φυλακή του, όπως θά έχω πεθάνει κ' έγώ στό πεδίο τής μάχης κ' έσεις, φυσικά, θά πάψετε νά έχετε καμιά ήποχρέωση άπάντη μου.

— Αυτό πού λέει τώρα, είνε πολύ σωστό! ψιθύρισε ή Άρτεμις στό αυτί τού βασιλέως, ό όποιος ήταν βυθισμένος σέ σκέψεις.

"Έπειτα, βλέποντας πώς ό 'Ερρίκος παρέμεινε βυθισμένος στή σιωπή του, έπρόσθεσε δυνατά, άπειθυνομένη πρως τόν Γαβριήλ.

— Στην περίπτωση πού, όπως άναφέρατε, θά σκοτωθώτε, άφίονοτας τό έργο σας άσυμπλήρωτο, πώς μές βεβαιώνει, ότι δέν θά παρουσιαστή κάποιος κληρονόμος σας, έμπιστος τού μυστικού σας;

— Σας άρκίζομαι στή σιωπρία τού πατέρα μου, άπάντησε ό Γαβριήλ, ότι άνα πεθάνω έγώ, όλα θά πεθάνουν μαζί μου καί ότι κανείς δέν θά έχη τό δικαίωμα, ούτε τή δύναμη νά ένοχλήση την αυτού Μεγαλειότητα γιά τό ζήτημα αυτό.

"Ο 'Ερρίκος Β', άναποφάσιτος καθώς ήταν, δέν ήξερε τί νά κάνει καί κάθε τόσο γύριζε πρως την Άρτέμιδα τού Πουκατέ, σαν νά τής ζητούσε βοήθεια καί συμβουλή.

"Έξιστη, ή όποια ήξερε πολύ καλά τόν χαρακτήρα του, είτε τότε:

— Δέν είστε καί σεις, Μεγαλειότατε, τής γνώμης, ότι πρέπει νά πιστέψουμε τόν λόγο τού κυρίου κ' 'Εξίμης, ό όποιος είνε ένας εύγενής τίμιος καί έπιποτικός; Δέν ξέρε άν ή αίτησίς του είνε βάσιμη ή όχι, καί ή σιωπή σας σχετικώς δέν έπαρρέκει ούτε σέ μένα, ούτε σέ κανένα άλλο νά βεβαιώσω τίποτε. Μά, κατά την τελευταία μου γνώμη, Μεγαλειότατε, δέν μπορεί ν' άποφύγη κανείς μία τέτοια ήρωική πρόταση. "Αν ήμουν μάλαστα στή θέα σας, θά έδινε ευχαριστίες τό βασιλικό μου λόγο νά τού παραχωρήσω, άν πραγματοποιήσει τις ήρωικές του ήτισχύσεις, τή χάρη πού σας ζητάει.

— Ω! κυρία! Σας ευχαριστώ! είτε ό Γαβριήλ.

— Μιά λέξη ακόμα, είτε ή Άρτεμις, καρφώνοντας στό Γαβριήλ τό διαπεραστικό τής βλέμμα. Πώς καί γιατί άποφασίζετε νά μιλήσετε γιά ένα μυστικό πού μου φαίνεται πολύ σπουδαίο, μπροστά σέ μένα, μπροστά σέ μία γυναίκα, έντελώς άσχετη πρως αυτό τό μυστικό, όπως έποθέτω;

— Είχα δυό λόγους, κυρία, άπάντησε ό Γαβριήλ, χωρίς νά χάση καθόλου τήν φυσιοματία του. Σκέφτηκα έν πρώτους, ότι ή αυτού Μεγαλειότης δέν έχει κανένα μυστικό γιά σας κ' έπειτα, σαν γυναίκα πού είστε, θά μ' έδοξαλαγνίζοσαστε καί θά μεσολαβούσατε στον βασιλέα γιά νά δεχτή τήν αίτησί μου.

— Καί τώρα, έπαρρέματέ μου, νά σας άπειθώνω μία άλλη ερώτησ ή ακόμα. Πώς έσεις, τόσο νέος, ξέρετε ένα τόσο παλιό μυστικό;

— Θα σας άπειθώσω ευχαριστός, κυρία, είτε ό Γαβριήλ, σοβαρός καί σκευθραλός, καί ή άπάντησίς μου θά σας πείση, ότι ό Θεός έπενέθει σ' αυτή τήν ιστορία. "Ένας ήτοικόςμος τού πατέρα μου, ό Περρόν ν' Αθρινό, ό όποιος σκοτώθηκε κατά τά γεγονότα πού είχαν ως συνέπεια τήν έξαρράνιση τού άφέντη του, βγήκε άκ' τόν τάφο του, μέ τήν άδεια τού Κυρίου, καί μου άποκάλυψε όλα σας είπα. "Ακούγοντας αυτά τά λόγια, τό όποιο ό Γαβριήλ έστει μέ τόνο έπίσημο, ό βασιλεύς πετάχτηκε ένάνω κατάλλομος. Μά κ' αυτή άκόμα ή Άρτεμις, παρ' όλα τά χαλάρδβινα νεύρα της, δέν μπόρεσε νά μήν άνατριχίσει.

Σ' αυτή τήν έποχή τών δεισιδαιμονιών καί τών προλήψεων, πού έλοι λίστεσαν στις ύπερφανείς έμφανίσεις καί τά φαντάσματα δέν ήταν περίεργη γιά τά λόγια τού Γαβριήλ, προκάλεσαν ένα τέτοιο τρόπο σέ δυό έννοχες ψυχές.

— Αυτό φτάνει, κύριε! είτε γρήγορα ό βασιλεύς με φωνή πηχυμένη. "Ο,τι θά μου ζητήσετε, θά σας τό παραχωρήσω. Πηγαίνετε! Πηγαίνετε!

(Ακολουθεί)

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τό άπάτητο νησί. Πώς καί πότε άνεκαλύφθη. Γιατί δέν τολμήσαν νά τό πλησιάσουν τά πλοία. Τρικυμίες, όγκοπαγοι, όμίχλη, κτλ. Η πέλις τού ήλιγγου καί τής παραζάλης. Η κινήσις στην Ν. Υόρκη. Μιά περίεργη καί χαρακτηριστική στατιστική. Τό φέμμα τού παππά. Ο άμαχθής 'Αμερικανός βαθύπλευτος καί ή άκτινές Ραϊντγκεν, κτλ. κτλ.

Στόν 'Ατλαντικό 'Ωκεανό βρούκεται ή νήσος Μπουθέ, ή όποια μπορεί νά καυχθώ, ότι είνε σχεδόν άπάτητος, άρου από ένός αδώνος καί πλεόν κανένα πλοίο δέν έπήγε εκεί, κανένας άνθρωπος δέν άπεβιβάσθη στό έδαφός της. Τό νησί αυτό έχει έκτασι μόλις 76 τετραγ. χιλιομέτρον. άνακαλύφθηκε δέ πρδ διακοσίον χρόνον από τόν Γάλλο πλοίαρχο Μπουθέ, τού όποιον έπήρε καί τό όνομα.

Είνε άκόμα άνεξερεύνητο τό νησί αυτό, γιατί βρούκεται σ' έπικίνδυνη ζώνη τού 'Ανταρκτικού 'Ωκεανού, στην όποια πολύ δύσκολα μπορούν νά πλησιάσουν τά πλοία, έπειδή συνταρασσεται διαρκώς από θύελλες. Η θάλασσα γύρω του είνε πάντοτε τρικυμισμένη κ' ό όρίζων σκεπασμένος από πυκνή όμίχλη. Έπίσης γύρω από τό νησί τού Μπουθέ έπιπλέον τεράστιοι όγκοπαγοι, παρασημένιοι ως εκεί από τά ρεύματα καί καθιστάμενοι άθέατοι, λόγω τής όμίχλης.

"Αλλά κ' άν φτάσει κανείς ως τό νησί αυτό, ή δυσχέρεια τής αποβάσεως είνε τεράστια. Γιατί έχει ύψος μέχρι 935 μέτρων ύψέρ τήν έπιφάνεια τής θάλασσης καί περιβάλλεται από άπότονες βραχώδεις άκτές. "Ετσι από τό 1825, άπότον δηλαδή άνακαλύφθηκε τό νησί τού Μπουθέ, κανείς ποταπόρος δέν έτόλμησε νά πλησιάση στις τρομερές άκτές του.

Ο διάσημος Νεοθωραξός καθηγητής Ουίλλιαμ Χίτσον έδημοσίευσε πρδ ήμερών μία πρωτότυπη στατιστική τής κινήσεως τής Νέας Υόρκης.

Σύμφωνα με τή στατιστική αυτή, κάθε όρα γίνεται στην Ν. Υόρκη 25 γάμοι καί 35 γεννήσεις. Από τό κεντρικότερο σταυροδρόμιο τής πόλεως περνών 50.000 άνταξίνια καθημερινώς, από δέ τήν κυριώτερη λεωφόρο, τήν περίφημη Μπροντγουάη, 75.000 άνθρωποι. Κάθε ήμέρα περνών έπίσης από τή γέφυρα τού Μπρούκλιν 1.000.000 άνθρωποι, από δέ τόν κεντρικό σταθμό τής Ν. Υόρκης περνών κάθε χρόνο 400 διακεκομμένα ταξιδιώτες. Έπίσης καθημερινώς καταλύουν στό ξενοδοχείο τής Ν. Υόρκης 275.000 ξένοι.

Μιά έφημερίδα τής Βιέννης διαγγίλα τό έξής άμίμητο περιστατικό:

Πριν από μέρες, μερικά χαμίνα καθόντουσαν γύρω από ένα γλάσιμα καί τό κυττούσαν με λαίμαργη χωρίς νά τό έγγίζουν. Τή στιγμή έκείνη περνούσε κατά σύμπτωση από κεί ένας παππάς, ό όποιος πλησίασε τή χαμίνα καί τά ρώτησε:

— Τί κάνετε αυτού, τένα μου;

— Παραβγαίνουμε στα φέμματα, δέσποτα. "Εξείνος πού θά ή τό μεγαλύτερο φέμμα, θά πάρη τό γλυκό, άπάντησαν οι μικροί.

Ο άγαθός λειτουργός τού Υφίστου, άκούοντας τά λόγια αυτά, έθεώρησε καθήκον του νά έπιστρατεύση όλα του τά έπιχειρήματα γιά ν' άποτρέψη τά παιδιά άκ' τόν κακό δρόμο τής ψευτιάς.

— Τένα μου, άρχισε νά τούς λέη, μην άκοινοθάτε τόν τριακτύρατο τό Σατανά, μην τόν άφρίνετε νά σας κινική. Νά είστε ήληθινοί καί δίκαιοι γιά νά προκόψετε, παιδιά μου. Οι καλοί άνθρωποι δέν λένε φέμματα. Έγώ όταν ήμουν στην ήλικία σας, δέν είχα πει ποτέ μου ούτε ένα φέμμα.

Ο τολμηρότερος πατσιόρας, μόλις άκουσε τά τελευταία λόγια τού παππά, χύτησε τά χέρια του κ' άρχισε νά φωνάζη:

— Τόχα, παιδιά!... "Εκείδικε ό παπάς. Είναι τό μεγαλύτερο φέμμα. Δώστε του τό γλυκό!...

Κάποιος πολύ πλούσιος 'Αμερικανός, αλλά κ' τρομερά άμόρφωτος, έχοντας άκουστά γιά τις άκτινές Ραϊντγκεν, κάθησε, χωρίς νά ξέρη ούτε τί είνε, ούτε τί σημαίνουν, κ' έγραψε τήν έξής έντολή σ' ένα διάσημο γιατρό:

"Εξοχώτατε, Μία σφαίρα βρούκεται χωμένη στό σώμα μου από μία παλιά πληγή. Έπειδή δέν έχω καιρό νά σας έπισκεφθώ, σας παρακαλώ γράψτε μου τί πρέπει νά κάνω γιά νά τή βγάλω, ή έλθετε ό ίδιος με τις άκτινες σας. "Αν δέν εδκαίρειτε νάρθετε, στείλατε μου κάποιον πάκα άκτινές Ραϊντγκεν με τις σχετικές όδηγίες.

Καί ό γιατρός, έξυπνος καί άστείος άνθρωπος, έστεισε ν' άπάντησή στον άμαθή βαθύπλευτο:

"Αυπόμαι πολύ γιάτί δέν μπορώ νά σας έπισκεφθώ. Η άκτινες μου έπίσης έτελειώσαν καί δέν μου περισσεύουν γιά νά σας στείλω. Πάντως, άν δέν μπορείτε νά ρήθε σεις έδώ, στείλατε μου τό μέρος τού σώματός σας πού έχει σφηνωθεί ή σφαίρα κ' έγώ θά έξετάσω καί θά ιδώ τί μπορεί νά γίνει.

